

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžo/5/2016
Identifikačné číslo spisu: 8015200018
Dátum vydania rozhodnutia: 07.02.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:8015200018.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudkýň JUDr. Nory Halmovej a JUDr. Petry Příbelskej PhD. v správnej veci žalobcov: 1. Ing. O. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U., 2. Ing. L. V., PhD., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L., právne zastúpených JUDr. Kvetoslavou Draganovskou, advokátkou so sídlom v Prešove, advokátska kancelária Palackého 7, Prešov, proti žalovanému: Okresnému úradu Prešov, odbor výstavby a bytovej politiky, so sídlom v Prešove, Námestie mieru č. 3, za účasti: 1. Ing. X.F., trvale bytom N., 2. Y.N., trvale bytom X., 3. G. Q., trvale bytom P., 4. Ing. M. W., trvale bytom G., 5. Ing. V. W., trvale bytom G., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného zo dňa 1. decembra 2014, č. OU-PO-OVBP2-2014/35101/107587/ŠSS-DS, vedenej na Krajskom súde v Prešove a o odvolaní sa žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 2S/1/2015-65 zo dňa 24. septembra 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 2S/1/2015-65 zo dňa 24. septembra 2015 p o t v r d z u j e .

Žalobcom a ďalším účastníkom právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1.

1.1 Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu žalobcov 1. a 2. o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného zo dňa 1. decembra 2014 č. OU-PO-OVBP2-2014/35101/107587/ŠSS-DS v spojení s prvostupňovým rozhodnutím Obce Drienica zo dňa 11.08.2014 pod č. 203/2014-90/Ju, ktoré žiadali zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie a priznať trovy konania.

1.2 Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že žalobné dôvody, na základe ktorých žalobcovia žiadali napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie, nie sú opodstatnené. Žalovaný, ako aj prvostupňový správny orgán dostatočne zistili skutkový stav, zabezpečili potrebné podklady, ktoré správne vyhodnotili a vyvodili z neho správny právny záver.

1.3 Podľa krajského súdu z napadnutého rozhodnutia žalovaného, ktorý potvrdil rozhodnutie Stavebného úradu Drienica a výrok pozmenil o doplnenie podmienky povinnosti ohlásenia začatia stavby stavebníkom, ako aj z vydaného prvostupňového rozhodnutia a napokon aj z obsahu administratívneho spisu jednoznačne vyplýva, že správne orgány v predmetnom konaní rozhodovali v intenciách zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku, ako aj v súlade s príslušnými ustanoveniami Správneho poriadku zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, ako aj v zmysle príslušných ustanovení Vyhlášky č. 453/2000 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona, predpisov platných v čase vydania napadnutých rozhodnutí.

1.4 Krajský súd konštatoval, že prvostupňový správny orgán postupoval pri spojení územného konania so stavebným konaním v súlade s príslušnými ustanoveniami stavebného zákona, pretože ako vyplýva z obsahu administratívneho spisu, účastníci stavebného konania boli pred samotným vydaním rozhodnutia o umiestnení stavby, resp. pred rozhodnutím o stavebnom povolení oboznámení so skutočnosťami, ktoré boli podstatou tohto konania a stavebný úrad s poukazom na územný plán Obce Drienica, ktorým bol v celom rozsahu viazaný, v súlade s týmto aj postupoval.

1.5 Krajský súd ďalej poukázal na územný plán Obce Drienica - jeho záväznú časť, ktorá bola schválená prvotne uznesením Obecného zastupiteľstva zo dňa 12.10.2007 pod č. 56 a následne dňa 24.11.2012 pod č. 187, a z ktorej vyplýva, že v lokalitách, ktoré sú tam presne citované, je možné povoliť ďalšiu výstavbu rekreačných chát len na základe spracovaných urbanistických štúdií so zastavovacími podmienkami zástavby v týchto lokalitách.

1.6 Podľa dokumentácie, ktorú predložil stavebník Ing. O., je jednoznačné, že táto spĺňa podmienky stanovené územným plánom Obce Drienica, a to objekt rekreačnej chaty, ktorá je navrhovaná spĺňa jednak minimálnu vzdialenosť medzi objektami a to je 15m, ako aj ďalšie parametre, max. výšku objektu, jedno nadzemné podlažie a podkrovie, ako aj maximálne zastavanú plochu 80m² a maximálne zastavaný priestor nadzemného podlažia a podkrovia 360 m³.

1.7 Podľa názoru krajského súdu, stavebný úrad na základe týchto skutočností správne dospel k záveru, že na uvedenej ploche, ktorá je vyznačená v geometrickom pláne parc.č. 1542/1/A v k.ú. X. je možné realizovať predmetnú jednoduchú stavbu tak, ako je uvedené v územnom pláne Obce Drienica, teda na účel individuálnej rekreácie.

2.

2.1 Proti rozsudku krajského súdu podali žalobcovia v zákonnej lehote odvolanie a navrhli, aby najvyšší súd rozsudok Krajského súdu v Prešove zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Podľa žalobcov krajský súd rozhodol nesprávne, v konaní došlo k vadám v zmysle ust. § 221 ods. 1 O.s.p., účastníkom sa odňala možnosť konať pred súdom, súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. c/ a d/ O.s.p.), jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.

2.2 V dôvodoch odvolania žalobcovia uvádzajú, že vo svojej žalobe tvrdili a preukázali, že konaním žalovaného a jeho, predmetným rozhodnutím v spojitosti so Stavebným povolením Obce Drienica, Obecného úradu Drienica č. 203/2014-90-Ju z 11.08.2014, došlo k zásahom do ich základných práv a slobôd garantovaných Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd, listinou základných práv a slobôd a Ústavou Slovenskej republiky, zasiahnuté bolo do ich práva na pokojné užívanie majetku a do ich práva na rešpektovanie svojho súkromného života.

2.3 Žalobcovia sú presvedčení, že rozhodnutie krajského súdu je nesprávne, nakoľko už počas samotného stavebného konania vzniesli zásadné občianskoprávne námietky spočívajúce vo vyslovení nepovolenia prejazdu cez jeden z príľahlých pozemkov jeho spoluvlastníkom - žalobcom 1. Príľahlým pozemkom je pozemok KN-E parc.č. 952/2 zapísaný na LV č. XXXX k.ú. X.. Žalobca 1. je

spoluvlastníkom tohto pozemku so spoluvlastníckym podielom 9/120, s jeho nesúhlasným postojom k prechodu a prejazdu cez tento pozemok, nielen v štádiu výstavby, sa stavebný úrad, a ani žalovaný v konaní vôbec nevysporiadali.

2.4 Podľa žalobcov mal byť zvolený postup podľa § 137 ods. 2 stavebného zákona - prerušenie konania, keďže stavebný úrad nie je kompetentným o občianskoprávnej námietke rozhodovať a k dohode nedošlo, zvolený bol taký postup, že žalovaný v popise dokumentácie stavebného úradu uviedol, že stavebník k žiadosti doložil súhlas ďalšieho zo spoluvlastníkov tohto pozemku s konštatovaním, že jeho súhlas má platiť aj pre následný prechod pri užívaní stavby.

2.5 Súdu prvého stupňa uniklo, že spoluvlastníkom príslušného pozemku k pozemku, na ktorom by výstavba mala byť realizovaná, t. j. pozemok p. č. KN-E 952/2 nie je žalobca 2., ale žalobca 1. Ing. Q., pričom urbárska spoločnosť nemá nič spoločné so spoluvlastníctvom k tomuto pozemku a námietky ohľadom prechodu k pozemku potenciálneho stavebníka (parc.č. KN-C 1542/1/A) súvisia s prechodom cez pozemok parc.č. 952/2. Podstatou veci teda je skutočnosť, že spoluvlastník pozemku, cez ktorý by mal stavebník prechádzať, nesúhlasí s týmto prechodom.

2.6 Podľa žalobcov nesúhlas vlastníka príslušného pozemku pri absencii dohody môže byť eliminovaný len zriadením vecného bremena súdom. Pričom sú presvedčení, že v tomto prípade súd vecné bremeno zriadiť nemôže, keďže stavebník nie je vlastníkom stavby (rekreačnú chatu ešte len zamýšľa postaviť), nie je ani vlastníkom pozemku - je len nájomcom, pričom podľa ich názoru súd môže zriadiť vecné bremeno len za účelom prístupu k stavbe a nie k pozemku.

2.7 Žalobcovia sú presvedčení, že správny orgán mal postupovať v zmysle § 137 ods. 2 stavebného zákona, a sporné skutočnosti nemal riešiť a posúdiť sám - na tento nezákonný postup žalobcovia už upozornili, no súd prvého stupňa sa tým nezaoberal.

2.8 Podobne sa podľa žalobcov krajský súd vôbec nezaoberal otázkou nevykonateľnosti záväzku stavebníka, že v priebehu výstavby a užívania chaty neobmedzí prístup k studni. Podobne, len okrajovo, sa zaoberal námietkami žalobcu 2. o porušení jeho práva na ochranu jeho vlastníctva pred imisiami.

2.9 Žalobcovia sú presvedčení, že rozhodnutie súdu prvého stupňa trpí vadami, v dôsledku ktorých došlo k nesprávnemu rozhodnutiu vo veci, žalobcom sa odňala možnosť konať pred súdom nakoľko rozhodnutie je nepreskúmateľné z dôvodu jeho nezrozumiteľnosti k dôvodom žaloby, súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil, nesprávne zistil skutkový stav, nedostatočne skúmal zákonnosť žalobou napadnutého rozhodnutia správneho orgánu.

2.10 Žalobcovia žiadajú, aby odvolací súd rozsudkom zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že zrušuje rozhodnutie Okresného súdu Prešov, odbor výstavby a bytovej politiky, č. OU-PO-OVBP2-2014/35101/107587/ŠSS-DS zo dňa 01.12.2014 a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie zrušujúc taktiež stavebné povolenie Obce Drienica, Obecný úrad Drienica vydané 11.08.2014 pod č. 203/2014-90/Ju alebo aby uznesením zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Žalobcovia žiadajú, aby súd uložil žalovanému zaplatiť im náhradu trov, ktoré im s konaním vznikli, vo výške, ktorá bude vyčíslená osobitným podaním.

3.

3.1 Podaním z dňa 20.11.2015 sa k odvolaniu vyjadril žalovaný, pričom skonštatoval, že proti odvolaním napadnutému rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 2S/1/2015-65 zo dňa 24.09.2015 nemá žiadne námietky a plne sa stotožňuje s jeho výrokovou časťou aj s jeho odôvodnením.

3.2 Žalovaný ďalej navrhuje, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 219 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, vydal vo veci rozsudok: Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 2S/1/2015-65 zo dňa 24.09.2015

potvrďuje, účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

4.

4.1 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 vetá prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia zverejnené najmenej 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu www.nsud.sk <., rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

4.2 V správnom súdnictve preskúmajú súde na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

4.3 Podľa § 244 ods. 2 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú súde zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len „rozhodnutie správneho orgánu“).

4.4 Podľa § 244 ods. 3 O.s.p. sa rozhodnutiami správnych orgánov rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia, alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb, alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

4.5 Podľa ustanovenia § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

4.6 Podľa § 250i ods. 1 O.s.p. pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúvanie napadnutého rozhodnutia.

4.7 Pri preskúvaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

4.8 Najvyšší súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu, a s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. S týmito sa odvolací súd stotožňuje v celom rozsahu.

4.9 Pokiaľ ide o námietky ohľadom postupu správneho orgánu v zmysle § 137 ods. 2 stavebného zákona, kde podľa žalobcov sporné skutočnosti správny orgán nemal riešiť a posudzovať sám, ale ich mal odstúpiť na riešenie súdu, čím sa podľa odvolania žalobcov krajský súd vôbec nezaoberal, toto tvrdenie nie je pravdivé, nakoľko v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku na str. 11 jednoznačne krajský súd konštatuje, že sa plne stotožňuje s argumentmi žalovaného, ktoré vyslovil ako odvolací orgán, odvolávajúc sa na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (sp.zn. 6Sžp 23/2013 zo dňa 30.04.2014).

4.10 Pokiaľ ide o námietky spočívajúce vo vyslovení nepovolania prejazdu cez jeden z prilahlých

pozemkov jeho spoluvlastníkom - žalobcom 1. (ide o pozemok KN-E parc.č. 952/2 zapísaný na LV č. XXXX k.ú. X.), kde žalobcovia opäť tvrdia, že sa nimi ani žalovaný, ani krajský súd nezaoberal, Najvyšší súd opäť konštatuje, že toto tvrdenie sa nezakladá na pravde, nakoľko, sa touto otázkou krajský súd zaoberal na str. 12 odôvodnenia rozhodnutia, rovnako ako aj správny orgán na str. 3 vyjadrenia žalovaného vo veci žaloby zo dňa 23.02.2015.

4.11 Pokiaľ ide o námietky uvedené vyššie v bode 2.8 najvyšší súd taktiež poukazuje na správnu argumentáciu správneho orgánu a krajského súdu, a k veci už len dodáva, že v praxi stavebných úradov sa dnes už nerešpektuje tradičná zásada súkromného práva, že stavebníkovi sa zakazuje stavať vyššie, teda tak, aby sa nebránilo výhľadu zo susednej nehnuteľnosti (zásada altius non tollendi), pričom zo súčasnej judikatúry vyplýva ingerencia stavebných úradov do právnych vzťahov medzi susedmi, pričom stavebný úrad musí v zmysle § 137 ods. 2 SZ o námietkach sám rozhodnúť. Pokiaľ žalobca 1. namieta, že neboli upravené právne vzťahy ohľadne prechodu stavebníka cez pozemok, ktorého je žalobca spoluvlastník v podiele 9/10, najvyšší súd konštatuje, že v prípade, ak nepríde k dohode medzi účastníkmi konania, bude potrebné prípadný spor riešiť na civilnom súde.

4.12 Poukazujúc na uvedené, dospel senát odvolacieho súdu k záveru, že súd prvého stupňa sa dostatočným spôsobom vysporiadal s námietkami žalobcu uvedenými v podanej žalobe. Skutkový stav zistený žalovaným je dostatočný.

4.13 Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil. Rozhodnutia žalovaného obsahujú všetky zákonom požadované náležitosti, žalovaný pri hodnotení dôkazov postupoval v medziach zákona a logického uvažovania, všetky dôkazy hodnotil v ich vzájomnej súvislosti. Z týchto podstatných dôvodov napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 2S/1/2015-65 zo dňa 24.09.2015 ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

4.14 O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. Žalobcovia v odvolacom konaní nebol úspešní, preto im súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Rovnako nárok na náhradu nebol priznaný ani ďalším účastníkom, keďže nárok na ich náhradu má len žalobca a to iba v prípade úspechu.

4.15 Podľa § 492 ods. 2 zákona Národnej rady SR č. 162/2015 Z.z. (správny súdny poriadok), odvolacie konania podľa piatej časti O.s.p. začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov. Najvyšší súd postupoval procesne podľa ustanovení O.s.p., keďže odvolacie konanie začalo pred 1. júlom 2016.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.